

COMMENTAIRE COMPOSÉ DE LITTÉRATURE GRECQUE MODERNE

Vous proposerez un commentaire composé, en grec moderne, du poème suivant :

Στη χώρα που με γέννησε

Στο χώμα σου φυτρώσαν και μαράθηκαν
τα πρώτα μου τ' αξέχαστα τα χρόνια,
για πρώτη και στερνή φορά στο χώμα σου,
στο περιβόλι του σπιτιού του πατρικού
μού γοργοκελαηδήσανε τ' αηδόνια.

Κατάρα! όλα χλωμά και σα να σβήνουνε
τα όσα για σε κρατώ στη θήμησή μου,
κι ας είσαι σαν πατρίδα μου,
και σαν πηγή μου.

Μηδέ το καλοπρόσδεχτο,
το κοσμικό σου μοναστήρι·
—τραγούδι ήταν ο όρθρος του
κι ο εσπερινός του πανηγύρι.—

Μηδέ κι απ' τον καρπό σου τον ολάκριβο
μεστός και πλουτισμένος ο δικός σου ο κάμπος·
—στο φέγγος της αυγής πώς μαυρογυάλιζε,
και στου βραδιού πώς μοσκοβόλαγε το θάμπος!—

Μηδέ κι απ' τα Ψηλά τ' Αλώνια σου
τ' αξάγνατα περίγυρα, χαρά στα μάτια,
χιονοκορφές γραμμένες, ηλιογέρματα,
νησιά, καράβια, σύγνεφ', άυλα πλάτια!

Μηδέ και το παλιό τ' αραχνιασμένο σου
παρατημένο κι απ' το Χάρο κοιμητήρι·
—χαμένα εκεί τα κόκαλα
τ' άγια μιας μάνας κι ενός κύρη.

Κατάρα! σα χλωμά και σα να σβήνουνε
τα όσα για σε κρατώ στη θήμησή μου.
Κι ένα μονάχα βάσταξα ολοζώντανο
και σα να το χεί για ψυχή της η ψυχή μου.

Κι αυτό είν' η θάλασσα, είν' η θάλασσα!
Όλο βογκάει και δέρνεται και σκούζει, και όλο
χιμάει και δέρνει ανήμερα νυχτόμερα
στα βράχια σου, στους φράχτες σου, το μόλο.

Η θάλασσά σου, η θάλασσα!
Και με τ' Απρίλη τα λουλούδια,
και με του Γεναριού τα φουρτουνιάσματα
όμοια στον ίδιο το σκοπό τα τραγουδά,
και σαν εμένα, τ' άγρια τα τραγούδια.